

CORRECTIONELE RECHTBANK VAN GENT

23 NOVEMBER 1999

Inzake: Openbaar Ministerie, CGKR

Tegen: DVH

VERDACHT VAN:

Te 9070 Destelbergen op 22.05.1999

A. Bij inbreuk op artikel 1, 3° van de wet van 30.07.1981, zoals gewijzigd door de wet van 12.04.1994 (*BS*, 14.05.1994)

In de omstandigheden genoemd in artikel 444 van het Strafwetboek publiciteit te hebben gegeven aan zijn voornemen tot discriminatie, haat of geweld jegens een persoon wezens zijn ras, huidskleur, afstamming, afkomst of nationaliteit met name jegens AL.

B. Bij inbreuk op artikel 1, 4° van de wet van 30.07.1981, zoals gewijzigd door de wet van 12.04.1994 (*BS*, 14.05.1994)

In de omstandigheden genoemd in artikel 444 van het Strafwetboek publiciteit te hebben gegeven aan zijn voornemen tot discriminatie, haat of geweld jegens een groep, een gemeenschap of de leden ervan. wegens het ras, huidskleur, afstamming, afkomst of nationaliteit van deze leden of van sommigen onder hen, met name jegens de leden van de Turkse gemeenschap.

De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

De rechtbank aanhoorde

- de middelen en conclusies van de burgerlijke partij, het CGKR;
- de vordering van het Openbaar Ministerie;
- De beklaagde DVH verschijnt ter terechtzitting niet noch iemand om hem te vertegenwoordigen.

I. Op strafrechtelijk gebied.

Uit de gegevens van het vooronderzoek en de behandeling van de zaak ter terechtzitting is gebleken dat de betichtingen A en B, zoals hierboven omschreven, in hoofde van de beklaagde naar eis van recht bewezen zijn.

De aldus bewezen verklaarde betichtingen zijn de uiting van éénzelfde strafbare gedraging, zodat voor ze samen slechts één straf moet worden opgelegd.

De beklaagde heeft zich op een schandelijke manier gedragen ten aanzien van AL en ten aanzien van de Turkse gemeenschap in het algemeen, waarbij hij blijk gaf van een totaal gebrek aan respect voor de medemens.

Teneinde hem het ontoelaatbare van zijn racistisch gedrag te doen inzien dient hem een bestraffing als hierna bepaald te worden opgelegd.

II. Op burgerrechtelijk gebied.

De strafbare gedraging van de beklaagde is de enige en uitsluitende oorzaak van de door de burgerlijke partij geleden schade.

De beklaagde is er dan ook toe gehouden deze schade te vergoeden.

De vordering van de burgerlijke partij tot betaling van een morele schadevergoeding van één frank dient toegekend te worden.

Om deze redenen,

en gelet op de volgende artikelen (. . .)

DE RECHTBANK,

rechtdoende bij verstek.

Op strafrechtelijk gebied.

Veroordeelt de beklaagde DVH voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde betichtingen A en B samen tot een hoofdgevangenisstraf van DRIE MAANDEN en tot een geldboete van TWEEHONDERD VIJFTIG FRANK.

Verhoogt de geldboete met duizend negenhonderd negentig decimes, aldus gebracht op VIJFTIGDUIZEND FRANK.

Beveelt dat bij gebreke aan betaling binnen de termijn bepaald bij artikel 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van ACHTIEN DAGEN.

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van TIEN FRANK, verhoogd met 1.990 opdecimes, aldus gebracht op 2.000 frank, te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

Veroordeelt de beklaagde in de kosten gevallen aan de zijde van het Openbaar ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op 387 frank.

Legt de veroordeelde eveneens een vergoeding op van duizend frank in uitvoering van artikel 71 van de wet van 28 juli 1992 en het Koninklijk Besluit van 29 juli 1992 tot wijziging van artikel 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd door KB 23.12.1993.

Op burgerrechtelijk gebied.

Verklaart de eis van de burgerlijke partij toelaatbaar en gegrond.

Veroordeelt DVH om te betalen aan de burgerlijke partij het CGKR de som van EEN FRANK (1 frank), te vermeerderen met de kosten van stelling.